

Regionaal

Expositie

'Transformatie', Lora Hameveld, Jan Blank, Fiona du Mesnildot, Paola Sabourin, Martin Lafon, Jeroen van de Gruter, Vicky Katrin Kuhlmann, Louisa Zahares, Galerie Pouloeff Naarden t/m 28 februari. Jan Blank en Lora Hameveld exposeren tevens bij ZevenendZes in Laren.

Onder de titel 'Transformatie' is in Pouloeff het werk te zien van twee kunstenaars en zes designers, die in 2015 zijn afgestudeerd aan de Design Academy Eindhoven. Niet altijd dekt de titel de lading van een expositie, maar aan het begrip transformatie wordt in de Naardense galerie beslist op verschillende manieren inhoud gegeven. Neem nu de 'Screen mutations' van Louisa Zaharesas (1987) waarmee deze aan de universiteit van Minnesota magna cum laude afgestudeerde Griekse een internationale wedstrijd won.

De objecten van Zaharesas zijn een weerslag van huishoudelijkheid als bestek en servies, gezien op een scherm waarmee geskyppt wordt of dat voor FaceTime aanstaat. We kijken als het ware naar een

nieuwe werkelijkheid, waarin de dingen zich in een andere vorm aandienen. Zo heeft een theepot op het scherm twee tuiten en twee 'bulken', een espressopoetje een

Pouloeff toont werk van twee kunstenaars en zes designers

Werk van Louisa Zaharesas.

FOTO'S: PIETER GUNNEN

Goochelen met de werkelijkheid

'geboeken' geheel van onder- en bovenkant en wordt een werk een sierlijke decoratie met golvende tanden. Zijn de voorwerpen van Zaharesas in hun getransformeerde 'scherm-gedaante' enigszins afgewakt, de 'blokletters' van Vicky Katrin Kuhlmann (1996) komen juist los uit het platte vlak. De aan de Eindhovense academie cum laude afgestudeerde Kuhlmann maakt viltige objecten van letters. Ze wordt gefascineerd door mensen met dyslexie die het alfabet in drie dimensies ervaren. Kuhlmann timmert bij schoolen aan de weg met haar letters, die volgens haar kinderen met dyslexie zouden kunnen helpen. Kunstenaar Jan Blank neemt de toeschouwer mee in zijn wereld - in zijn hoofd eigenlijk - en schildert het plaatje dat hij ziet als hij

naar buiten kijkt - door de open deur of het raam - naar de einder. Soms verwerkt hij daadwerkelijk glas in zijn werk. Daarnaast schildert hij zijn interpretatie van de 'werkelijkheid'. Zo transformeert het groene land toe een donker vlak. Het doet de kijker beseffen dat dé waarheid niet bestaat, net zo min als dé waarneming. We zijn allen ten prooi aan emoties, die onze waarneming dictieren.

Terwijl dat besef doedoingt, weten we dat ook het kijken naar deze werkelijkheid en Blanks weerslag daarvan slechts onze interpretatie is, die die seconde later bovenbieden weer anders kan zijn. Even oneindig als de einder.

Sociaal designer Fiona du Mesnildot (1990) werd met haar eindwerk aan de Design Academy Eindhoven

genomineerd voor de Keep an Eye Grant, een prijs ter financiële ondersteuning van jong talent. Haar ontwerpen zijn als 'probs' in een theaterstuk; een strijkijzer van zeepoeder, een fles wasmiddel, evenals van zeepoeder. We rukken de werkelijkheid, die de werkelijkheid niet is.

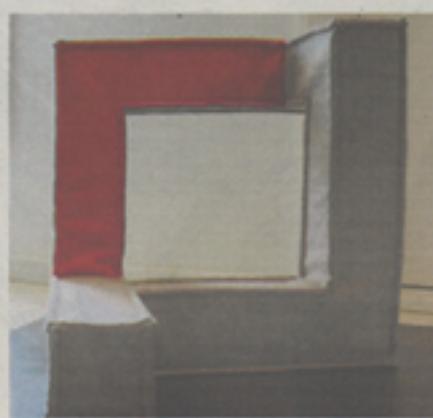
Een gordijn van Du Mesnildot met een afbeelding van een raam en een radiator is een gordijn met een afbeelding van een raam en een radiator. Maar als we nu net doen alsof het raam en de radiator echt zijn. Misschien is dat dan de werkelijkheid en is de realiteit niets meer dan een toneelstuk.

Het is goochelen met de werkelijkheid daar in Pouloeff. Goed goochelwerk, fijn om naar te kijken.

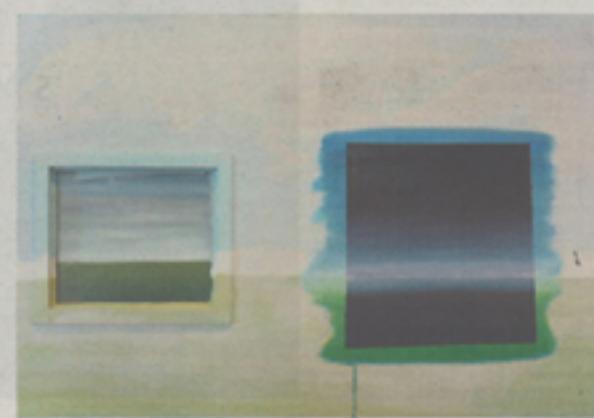
Els Blom

Werk van Fiona du Mesnildot.

Werk van Vicky Katrin Kuhlmann.

Werk van Jan Blank.